

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. Свищов, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВИЩОВ в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светослав Ив. Иванов

при участието на секретаря Таня Л. Луканова
като разгледа докладваното от Светослав Ив. Иванов Административно наказателно дело № 20224150200020 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на Д. ЗДР. Д., ЕГН: *****, с. *****, общ. Свищов, ул. „****“; срещу **Наказателно постановление (НП) № 21-0352-000899/06.01.2022 г. на Началника на РУ – гр. Свищов М.З.И.**, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания „глоба“ в размер на **2 000 лв.** и „**лишаване от право да управлява МПС**“ за срок от **24 месеца** за това, че е отказал проверка с техническо средство за установяване на употреба на алкохол в кръвта и не е изпълнил предписания за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химично лабораторно изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му – нарушение чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП. Със същото НП на Д.Д. е наложено и административно наказание „глоба“ в размер на **20 лв.** на основание чл. 185 ЗДвП за това, че не е контролирал ППС, което управлява – нарушение по 20, ал. 1 ЗДвП.

Бланкетно в **жалбата** си жалбоподателят твърди, че не бил извършил вменените му нарушения, поради което счита, че НП е незаконосъобразно. В о. с. з. на 05.04.2022 г. защитникът на Д.Д. – адв. С.Г. – релевира доводи за съществени процесуални нарушения, които били допуснати при издаването на АУАН и НП, довели до ограничаване на процесуалните му права:

От една страна, съгласно чл. 43, ал. 5, изр. 2 ЗАНН (новела от ДВ № 109/2020 г., в сила от 23.12.2022 г.) при съставяне на АУАН нарушителят следвало да се уведоми писмено за правото му в 14-дневен срок да отправи предложение до наказващия орган (НО) за сключване на споразумение, с което да приключи производството. В настоящия случай това не било спазено, при което било допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо процесуалните права на Д..

От друга страна, в обстоятелствената част на НП било записано, че водачът отказва да му бъде извършена проба и проверка с техническо

средство „Дрегер Алкотест“ 7510 за установяване употребата на алкохол в кръвта от количеството издишан въздух. Това описание обаче не кореспондира напълно с вмененото му в т. 1 от диспозитива на НП нарушение: в него било добавено, че водачът не бил изпълнил и предписание за изследване с доказателствен анализатор, за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на алкохол в кръвта. По този начин НП бил нарушил чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, пропускайки да даде пълно и точно описание на нарушението, обстоятелствата при които е извършено. Всичко това отново било съществено процесуално нарушение, което било ограничило правото на защита на жалбоподателя.

С оглед на изложеното защитникът на жалбоподателя моли Свищовския районен съд (СвРС) да отмени НП като незаконосъобразно.

При предоставената му **последна дума** Д. ЗДР. Д. моли съдът да отмени НП. Заявява, че за това ще му бъде благодарен не само лично, но и цялото с. *****.

Наказващият орган – Началника на РУ – гр. Свищов – не взема становище по жалбата и не изпраща представител в процеса.

СвРС намира, че така подадена жалба подадена от легитимирана за това страна, и то в срок, а освен това е редовна и допустима. Разглеждана по същество, жалбата е неоснователна.

По фактите:

На 23.12.2021 г. около 22:30 ч. в общ. Свищов на път 111 405, км. 6 9+000 в посока на движение с. Козловец към с. Царевец жалбоподателят Д. ЗДР. Д. е управлявал т. а. „*****“ ***, рег. № ****, собственост на *****“. При навлизане в десен завой той не е контролирал непрекъснато управляваното от него МПС, в следствие на което е загубил контрол над автомобила и излязъл от пътя в ляво по посока на движението му.

След подаден сигнал на тел. № 112 от неустановени по делото лица на място се отзовали служители на РУ – гр. Свищов: св. М. Анг. Б. и св. Д. АНТ. Б.. Водачът Д. отказал да му бъде направен тест, за установяване на алкохол в кръвта и в количеството издишан въздух с „Дрегер Алкотест 7510“, фаб. № ARDM, № 0239. Водачът е бил във видимо „неадекватно състояние“. След това на Д. бил издаден талон за изследване с № 085404 (л. 9), но той отказал да даде и кръвна проба за установяване на алкохол. Отказът му е отразен в протокол от 24.12.2021 г. (л. 8), който Д. е подписал лично.

Прочее бил издаден АУАН № 302849/24.12.2021 г. от мл. автоконтрольор М.Б., подписан от св. Д.Б., както и лично от нарушителя Д.Д., и то без възражения (л. 6). Въз основа на установителния акт било издадено НП № 21-0352-000899/06.01.2022 г. на Началника на РУ – гр. Свищов М.И. (л. 5), с което за нарушение по чл. 174, ал. 3 ЗДвП – отказ на проверка с техническо средство за установяване на алкохол в кръвта и не е изпълнил предписания за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химично лабораторно изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му – му било наложено наказание на основание същ. разпоредба на закона „глоба“ в размер на 2 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС в срок от 24

месеца; а за нарушение по чл. 20, ал. 1 ЗДвП – неконтролиране на МПС, което управлява, – му е наложена глоба от 20 лв. на основание чл. 185 ЗДвП.

Така възприетата фактическа обстановка се установява от съвкупния анализ на всички доказателства и доказателствени средства по делото: АУАН № 302849/24.12.2021 г. от мл. автоконтрольор М.Б.; НП № 21-0352-000899/06.01.2022 г. на Началника на РУ – гр. Свищов М.И.; Заповед за прилагане на ПАМ № 210352-000154/24.12.2021 г., талон за изследване, Докладна записка от мл. инспектор И.И.; обяснение от Д. ЗДР. Д.; обяснение от Д. АНТ. Б.; докладна записка от мл. инспектор И.И.; писмо на РУ – гр. Свищов изх. № 352р21863/30.12.2021 г. до Директора на ОДМВР – гр. В. Търново; Искане с изх. УРИ № 366р26050/31.12.2021 г. до ОД на МВР – гр. В. Търново до Директора на Дирекция Вътрешна сигурност; писмо рег. № 7855р-117/07.01.2022 г. на Дирекция Вътрешна сигурност до Директора на ОДМВР – гр. В. Търново; писмо рег. № 7855р-548/20.01.2022 г. на Дирекция Вътрешна сигурност до Директора на ОДМВР – гр. В. Търново; справка за нарушител/водач Д.Д.; Заповед рег. № 8121з515/14.05.2018 г.; разпит на св. М.Б., св. Г.Г., св. Д.Б. и обясненията на Д.Д., с които признава извършените от него деяния.

Доказателствената съвкупност е еднопосочна и непротиворечива, поради което по арг. от чл. 305, ал. 3 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН, не е необходимо съдът да излага подробен анализ на отделните доказателства и доказателствени средства, освен относно едно обстоятелство – в обясненията си Д. твърди, че причината за ПТП е било заслепяването му от друг автомобил в насрещното движение. В тази му част обясненията на нарушителя представляват средство за защита, с което той упражнява функцията по защита в процеса; а не доказателствено средство: това твърдение не се потвърждава от нито едно друго доказателствено средство. Ето защо СвРС не гради фактическите си констатации на обясненията на Д. в тази им част.

По правото:

При разглеждане на дело по оспорено НП районният съд е инстанция по същество (чл. 63 ЗАНН). Затова той следи служебно за законосъобразността на обжалвания акт: дали правилно са приложени процесуалният и материалният закон от АНО, и то не в рамките на подадената жалба, а по повод на същата (чл. 315, ал. 1 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН). В изпълнение на тези си правомощия съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК, във вр. с ч. 84 ЗАНН) установи, че процесните АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание (чл. 42 и чл. 57 ЗАНН). Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя; НП също му е връчено надлежно. И в АУАН, и в НП се съдържат описания на всички обстоятелства относно съставомерните признаци на вменените на жалбоподателя нарушения. Прочее СвРС намира, че **не са допуснати нарушения на процесуалния закон** при издаването на АУАН и НП. НП е законосъобразно и от **материално-правна гл. т.**

Оплакванията на защитникът на жалбоподателя, че бил нарушен чл. 43, ал. 5, изр. 2 ЗАНН (новела от ДВ № 109/2020 г., в сила от 23.12.2022 г.) при

съставяне на АУАН, тъй като на нарушителят не бил писмено уведомен за правото му в 14-дневен срок да отправи предложение до НО за сключване на споразумение, с което да приключи производството, е основателно. Това е така, защото, действително, в процесния АУАН липсва подобен реквизит. Това нарушение на процедурните правила обаче **не е съществено**, защото не е ограничило (преклюдирало) възможността на нарушителя да предложи на НО сключването на споразумение. Съгласно чл. 58г, ал. 1, изр. 2 in fine ЗАНН той може да направи предложение за това в 14-дневен срок от връчването на АУАН. Само че този срок е **инструктивен**, а не фатален^[1].

Затова споразумението може да се сключи до изтичане на преклузивния срок по чл. 34, ал. 3 ЗАНН (по арг. от чл. 54, ал. 1, т. 6 ЗАНН), но не по-късно от изтичането на давностния срок по чл. 81, ал. 3, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, считано от датата на извършване на нарушението^[2]. В този смисъл липсата на реквизита по чл. 43, ал. 5, изр. 2 ЗАНН **не е ограничава правото на жалбоподателя да сключи споразумение**^[3]. (Срвн. и чл. 58г, ал. 15 ЗАНН: „Издаването на наказателно постановление, без да е направено предложение по ал. 1, изречение второ [за сключване на споразумение до нарушителя], не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила.“)

Следващото оплакване на жалбоподателя за допуснато съществено процесуално нарушение при издаването на НП е също несъстоятелно. Несъмнено **в обстоятелствената част** на НП е записано, че водачът отказва да му бъде извършена проба и проверка с техническо средство „Дрегер Алкотест“ 7510 за установяване употребата на алкохол в кръвта от количеството издишан въздух. Докато **в заключителната част** на НП е изтъкнато, че Д.Д. – освен че е отказал проверка с техническо средство за установяване на употреба на алкохол в кръвта – не бил изпълнил и предписание за изследване с доказателствен анализатор, за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на алкохол в кръвта.

Това обаче **не е нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН**, а именно – както твърди защитникът – отсъствие на пълно и точно описание на нарушението, обстоятелствата при които е извършено. Всичко това отново било съществено процесуално нарушение, което било ограничило правото на защита на жалбоподателя. Затова, защото НО е посочил целият текст на разпоредбата, в който е описаното нарушение, което държавният орган е счел, че Д. е нарушил.

^[1] Вж. Мотивите към ЗИД на ЗАНН, обн. в ДВ № 109/2020 г., с. 17; които са достъпни на интернет страницата на НС, сигнатура 002-01-30 от 23.07.2020 г.

^[2] Така и Р. Илкова. П. Тянкова. *Новите положения в административното наказание: Коментар на измененията и допълненията в ЗАН от 2020 г.* С.: „Сиела“, 2021 г., с. 321.

^[3] Така и Р. Илкова. П. Тянкова. Цит. съч., с. 186-187.

Вж. чл. 173, ал. 3 ЗДвП: „Водач на МПС [...], който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта или [...] не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на

концентрацията на алкохол в кръвта му [...]. “

По нарушението по чл. 20, ал. 1 ЗДвП:

На 23.12.2021 г. около 22:30 ч. в общ. Свищов на път 111 405, км. 6 9+000 в посока на движение с. Козловец към с. Царевец жалбоподателят Д. ЗДР. Д. е управлявал т. а. „*****“ ***, рег. № ****, собственост на *****“. При навлизане в десен завой той не е контролирал непрекъснато управляваното от него МПС, в следствие на което е **загубил контрол над автомобила и излязъл от пътя в ляво по посока на движението му**.

По този начин Д. е осъществил от обективна страна съставът на чл. 20, ал. 1 ЗДвП. Това нарушение е **формално**: за да е довършено то, е без значението настъпването на някакви обществено опасни последици.

От субективна страна поведението на Д. ЗДР. Д. е **виновно** – извършено е при форма на вината **несъзнавана непредпазливост** (чл. 11, ал. 3 НК). Той е не предвиждал, че излизайки в ляво от пътя по посоката на движението, ще изгуби на контрол над МПС, но е могъл и е бил длъжен да направи това по арг. от чл. 20, ал. 1 ЗДвП.

За нарушението по чл. 20, ал. 1 ЗДвП законодателят е установил административно наказание „глоба“ в абсолютен размер от 20 лв. – чл. 185 ЗДвП. Съдът намира, че това е справедливото наказание, което трябва да се наложи на нарушителя.

По нарушението по чл. 174, ал. 3 ЗДвП:

На 23.12.2021 г. около 22:30 ч. в общ. Свищов на път 111 405, км. 6 9+000 Д. ЗДР. Д. е **отказал** на мл. автоконтрольор М. Анг. Б. да му **бъде направен тест, за установяване на алкохол в кръвта и в количеството издишан въздух** с „Дрегер Алкотест 7510“, фаб. № ARDM, № 0239. След като му бил издаден талон за изследване с № 085404, Д. **отказал и да даде и кръвна проба за установяване на алкохол** на 24.12.2021 г. в 00:45 ч. в гр. Свищов, ЦСМП – ф-л Свищов.

По този начин Д.З. е осъществил от обективна страна съставът на чл. 174, ал. 3 ЗДвП. Това нарушение е **формално**. При това, от една страна, обстоятелството дали нарушителят е бил – или не – употребил алкохол е без правно значение. От друга страна, ангажирането на отговорността на Д. не е обвързано от настъпването на (някакви) отрицателни последици.

От субективна страна поведението на Д. ЗДР. Д. е **виновно** – извършено е при форма на вината **пряк умисъл** (чл. 11, ал. 2 НК). Същият е знаел, всеки водач на МПС е длъжен да позволи да бъде установено наличието на алкохол у него, а отказът за това е самостоятелно административно нарушение. Но въпреки това Д. е отказал това и така е нарушил чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

За нарушението по чл. 174, ал. 3 ЗДвП законодателят е установил две кумулативни санкции: „лишаване от право да се управлява МПС“ за срок от 24 месеца и „глоба“ от 2 000 лв. Първото наказание следва да се определи към минимума с оглед на самопризнанието на Д. – лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца. Второто наказание е абсолютно определено и няма място за дискреция на съда – глоба в размер на 2 000 лв.

С оглед на съвпадащите крайни извод на СвРС и НО издаденото

НП се явява законосъобразно и обосновано, поради което следва да бъде потвърдено, а подадената жалба – оставена без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5, във вр. с ал. 9 ЗАНН,
Свищовският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА обжалваното **НП № 21-0352-000899/06.01.2022 г. на Началника на РУ – гр. Свищов М.З.И.**, с което на жалбоподателя **Д. ЗДР. Д.**, ЕГН: *****, с. *****, общ. Свищов, ул. „****“, са наложени административни наказания „глоба“ в размер на **2 000 лв.** и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от **24 месеца** за това, че е отказал проверка с техническо средство за установяване на употреба на алкохол в кръвта и не е изпълнил предписания за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химично лабораторно изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му – нарушение чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП; и административно наказание „глоба“ в размер на **20 лв.** на основание чл. 185 ЗДвП за това, че жалбоподателят не е контролирал ППС, което управлява – нарушение по 20, ал. 1 ЗДвП, като **правилно и законосъобразно.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Великотърновския административен съд в четиринадесет дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено, за което да им се връчи препис от него.

Съдия при Районен съд – Свищов: _____